HAMLET, NESIKH DENMAR

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649020881

Hamlet, nesikh Denmar by William Shakespeare & Abraham Shlonsky

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd. Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

WILLIAM SHAKESPEARE & ABRAHAM SHLONSKY

HAMLET, NESIKH DENMAR

וליצן רכוב ומדרה עליו: ובימי שקספיר החל שעשוע זה לעבור ולהיבטל.

(עמ' 133) מלצ'ז – Malhecho – בלה ספרדית. ופירושה: מזימת־רשע.

עמ' 134) "כתובת חקוקה על טבעת" – נהגו בימים ההם לחרות פסוקי־שיר קצרים על טבעות.

עמ' 142) "יער נוצות" — נוצות על מגבעת היו (עמ' 142) מסימני לבושו של שחקן: "שושני פרובגס" — היינו: חבטי נעליים בדמות שושנה.

עמ' 143) "יכולת לסיים בחרוז" – הורציו חכה. לפסוק חורו: "מושל פה החמור".

עמ" 147) עדים שני הגזלנים" וכו" – הכוונה לידיו. (עמ" 148) בטרם יעלה חציר" – תחילתו של פתגם. שסופו: עינוע הסומ".

(עמ' 165) "זה מלך בסחבות" — כדרך הליצנים. שבגריה: עשויים טלאים צבעוניים.

עמ' (190) "מחר יומו של ולנטין" – הוא הי"ר בפברואר, יום שבו נהגו בחורים ובתולות לנחש מי ומי יהא בן־זוגם (ה.ולינטין" שלהם): והנערה שנזדמנת ראר שונה לבחור באותו בוקר נחשבה ל,ולנטין" שלו.

עמ' 197) "כררך הקאת" – לפי האמונה. כי עוף (עמ' 197) זה מזין את אפרוהיו בבשרו ודמו.

: argal : במקור – במקור (218 (עמ' 218) ... והוא שיבוש המלה הרומית crgo (= הווה־אומר).

עמ' 240) "תמיד כון־חבור עומדת בינותם", — כמקור: Comma, היינו: פסיק, שבניגור לנקורה המבי דילה בין פסוק לפסוק, הוא מחבר שני חלקים של פסוק אחר.

עמ' 243) "הן־חן בשפל ברך" — בשיחתו עם אוסריק מחקה המלט דרך לגלוג את "תפאדת המליצת" התנפנית של הלה.

עמ' 250) ... נשא רגליו אפרוח האבטיט" -- שכן דרכו של עוף זה לרוץ מיד עם צאתו מקליפתו.

הערות

(עמוד 9) "הן איש משכיל אתה" — לפי אסתת הימים ההם אין עמייהארצות יכולים לסית עם רפאים. (עמוד 21) "קיוב מסתם קרוב" וכו" — רמז לקרבת משפחה, אך ריחוק שכלב.

עמ' 40) "שלמייאהכתו" וכו' – במקור: קסע הבנוי (עמ' 40) במלו על לשון נופליעלילשון.

עמ' 56) "הירהייא. עוףיכנף" — המלט תופס כאן (עמ' 56) לשון ציידים.

עמ' 78) "כל עוד שלי היא המכונה הזאת" – הבוונה לגוף.

(עמ' 93) "משחקי הטרגדיות שבעיר". היינו שבלוני דון: כל הקטע הזה מרמז על מעשים שהיו בחייהתיאטרון שבלוגרון של הימים ההם: נוסדה שם להקת נערים, שנצי טרפה בעיקר מן "המשוררים" אשר במקהלת המלך והצינה אותם מחזות עצמם שהציגו להקות הקשישים: להקתי נערים זו זכתה להצלחה יתירה וקיפחה את שאר הבמות, ואף זו של שקספיר. שנאלצה לצאת למסעות בערייהשרה.

עמ' 96) "לרבות הרקולס ומשאו" – הכוונה לפסל שעמד בפתח התיאטרון השקספירי "גלובוס": הרקולס המכתף את כדור הארץ.

עמ' 101) "ואת, שרתי וגבירתי" – בימי שקספיר היו גברים משחקים בתפקידי נשים, ולאחד מאלה פינה המלט.

עמ' 124) "טרסגנט" – אַל עריץ ממחזות ימי־הביניים. עמ' 129) "מזונותי כשל זיקית זו" – לפי האמונה של אותם הימים, שהויקית ניזונה מן האוויר.

עמ' 132) "כאותו כוס של עץ" – לפנים באנגלית נהגי, בעת שעשועייעם, לכדח את הקהל בסוס של עץ הַן לוּ זְכָה לָהְיוֹת מוּרֶם אֵל עָל, כִּי אָז הַלֹא נְשָּׁא בְּהוֹד אֶת כֶּתֶר הַמֵּלְכוֹת וּ וֹבְעַת הַלְּוְרָה – בְּמִנְּגִינוֹת־צְּבָא וְטָקְסִימֹלְחָמָה יְפְאֲרוּ אֶת שְמוֹ. שְׁאוּ הַחֲלְלִים! כִּי זֹאת הָרַאֲוָה יָאָה לשִׁדָה־קְרָבוֹת. וְכָאן הָיא זַשָּוָה. לַחַיָּלִים צֵיִה נָא – וְיִירוּ!

(תרוצת אכל; יוצאים ונוסאים את הגויות; אתרי־כן נסמע קול תותחים).

אַיך נָהְיַתָּה כָּל וֹאת : אָוֹ תִּשְּׁמְעוּ עֵל דָּם. עַל עַלִּילוֹת־בְּשָׁרִים, יָקוּץ כָּהָן הַטְּבִע. עַל עֲנִישִׁי מְקְרָה, עַל רְצוּחַי בַּפַּתָּר. עַל הַרוּגִי עָרְפָה וְאֹנֶס־הַמְּסִבּוֹת. וְסוֹף שֶׁל מִוֹמוֹת, אֲשֶׁר סְבְּלוּ וְשְׁבוּ עַל רֹאשׁ זוּכְּמֵיהָן: עַל אֵלֶה יַשׁ כְּפִי לוֹכֵר דְּקְרֵי־אָמֵת.

פורטינברס

נְשְׁמֵע זֹאת בְּמְהַרָּה, וְאֶת מְרוֹכִיהָעָם נִקְרָא נָא לַצַצֶּרָת. אֵנִי – כְּלֵב נִשְׁכָּר קַבּּלְתִּי אָת אָשְׁרִי: וְכִיוֹת לִי מִשְׁכְּבֶר בַּמַּמְלֶכָה הַוֹּאת, שֶּׁלְתָבְעָן עַכְשָׁו וְצֵו לִי גוֹרָלִי.

הורציו

עַל זֹאת יֵשׁ גַּס עָמָי לוֹמַר דָּבָּר מָפְּיוּ שֶׁל זֶה אֲשֶׁר רַבִּים יָשׁוּ אַחְרֵי קוֹלוּ. אַך נַעֲשֶׁה נָא זֹאת בְּבְלִי הָתְּמַהַמַהַ. בְּעוֹר הָעָם נִסְעַר, פָּן עוֹד רָעָה תִּצְמַח מָתוֹךְ מִשְׁנָה אוֹ קָשֶׁר.

פורטינברס

אַרְבְּעָה קְצִינִים יִשְאוּ, כְּשָׁאַת חַיָּל. אָת הַמְּלֶּט לַבְּּמָהוּ,

אָם דְנִי אוֹ תַּדְהַפָּה. – הַבֵּי הַם לְפָּנֶידְּוּ

פורטינברב

הַדֶּם צוֹעֵק פֹּה: טֶכָח! – מֶוֶת רְם־עֵינֵיְם! מַה הָלוֹלָה הָכִין בּוְבוֹל תַּהְתִּיוֹתִיף, שְּכָּכָה נְסִיכִים הָרְבֵּיתָ לְהַלְרִיע בִּמְהִי־דָמִים אָחָדֹז

ציר א

פַרְאה שָל בַּלָהוֹת הואן אַחָרְנוּ לְהָבִיא מִאנְגְּלֹיָה בְּשׁוֹרְה: אָטְמוּ אָוְנִי הָאִיש. שֶנְתְאַוָה לְדַעַת, כִּי דְבָר פְּקָדָהוֹ נִשְׁמַע וְנַעֲשָׁה. כִּי רוֹזָנְקְרָנְץ וְגִילְדָנְשְטֶרְן בְּכָר הוּמָתו. ופִיו שֵל כִי עַכְשָּׁו יוֹדֵנוּ פֿת ?

הורציו

לא פיו,

גָּם לוֹא נִשְּמַתְיחַיִּים הָוְתָה בּוֹ לְהוֹדוֹת:

לא היא אֲשֶׁר נָתּן מַצְּוֹ לְהַבִּיהָם.

קַּכְשָׁוֹ שְׁנִקְרִיתָם כְּלְּכָם אֱל גִיא־דָמִים.

אַתֶּם מָאַנְּגְּלְיָה. אַתֶּם מִקְּרָב בְּפּוֹלִין, –

וְעַד הַלוֹם בָּאתָם. צִוּוֹ כִי הַגּוּפוֹת

עַל מְרוֹמֵי בְּטָּה יושְׁמוֹ לְרַאֲוָה:

וְאַל בָּאֵידעוֹלֶם. שֵלֹא וָדְעוֹ, אַגִּידָה,

וּבָרַעַמִּי תּוּקח מְרֵיעַ לְּכְבּוֹרֶם שֶׁל צִירֵי אַנְגְלִיָּה.

המלם

הוֹרַצְיוֹ, אֲנִי מֵתּ וּ הָרֵעֵל בְּעָזּוֹ מַכְּרִיעַ אֶת רוֹחִי: בְּשֹּוֹרוֹת מֵאַנְגְלָיָה לֹא עוֹד אֶוְכֶּה לְשְׁמוֹעַ: אך מִתְנַבָּא אֲנִי: לְמֶלֶך יִבְחַרוּ בְּפּוֹרְטִינְבָּרָס, וְלוֹ – קוֹלִי הַתַּם לְנְוֹזעַ. פַפּר לוֹ הַדָּבָר, וְכֵן כָּל שְאָר מְקַרִים, אָשֶׁר הַסִבּוּ זֹאת. לֹיָתֶר – דוֹמִיָּה. (מֹת)

הודציו

לב אָצִיל נְשְׁבַּר. – לֵיל־סְנוחוֹת, נְסִיןְּוּ

 בַּת כּלְאַכִי־עַלְיוֹן לְנוֹחֲךְ יָרֹנוֹ.
 (קול תוף ומצערי צבא מאחורי הכמה)
 מַה פַּשֵר קוֹל הַתֹּף הַמְּתְקָרֵב וּבְאזּ
 (בדגלים ובקול תופים נכנסים פורטינכרס, צירי אנגליה ובני־לויה)

פורטינברם

אַי הַפַּרְאָה הַלְּוּזּ

הורציו

מה תַּבַקשׁ לְרָאוֹתזּ

וְהוּא דוֹחָק אֶל בּוֹרְ, הָה לְכַפּר יָכֹלְתִּי... אַבָּל יְהִי נָא כַּן... – הוֹרַצְיוֹ, אֲנִי מֵתּּ אַתָּה תִּחְיָה: סַפֵּר אֶת הָאֱמֶת עָלֵי לַאִשֶּׁר לֹא יַדְעוֹהָ.

הורציו

לא, הַלִּילָה לִיוּ אִישֹּירוֹמָא אָנֹכִי יוֹתַר מַאִּישֹּירֶנְמַרְקּוּ עור וַשׁ מַשְקָה בַּכּוֹס.

המלם

אָם אִישׁ אַהָה, הַן לִי הַבּּוֹס הַזֹּאתוּ הַּרְפָּחוּ שְׁלִּי הַהְיָה. נִשְׁבּּצְּחִיוּ הּוֹרְצְיוֹ יַפְּירִי, הָה אִינָה שֶׁם שֵּל רְפִי אַנִים אַחַרִי, אָם לֹא יוֹסְר הַלּוֹט! אִם פַּצָּם אָל־נְכוֹן שְּכַנְתִּי בּוְבָבְּוְ. מְנַצּ לְנְךְ צָּד צָת מִנְצִימוֹת־שֵל־בִּצְלָה יִּבְצַמֶּק הָצָכוֹר שְאַף רוֹם בְּוָגוֹן. לְמָצּן תְּסַפּר אָת מְגַלַת חָיָי.

> (קול מצעדי צכא מרחוק וקול יריות תותה מאמורי הבפת)

> > פה קול הרוצת הפלסקה:

אוסריק

וָה פּוֹרְטִינְכָּרְס הַבֵּן כפּוֹלִין שֶב נוֹצְחַ